

பாட்டாளி வர்க்கக்
கண்ணோட்டத்தில்
தேசிய இன
வேலைத் திட்டம்

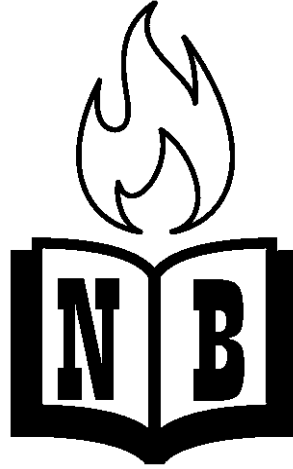
நிகரன் புகஸ்
வெளியீடு

பாட்டாளி வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தில் தேசிய இன வேலைத் திட்டம்

தேசிய இனப் பிரச்சினை குறித்து **தோழர் லெனின்** அவர்கள் பகிர்ந்துகொண்ட பல்வேறு கருத்துக்களின் சுருக்கமான தொகுப்பு.

நிகரன் 19 வது இதழில் வெளியானது.

வடிவமைப்பும் உருவாக்கமும்:

Nikaran Books

நிகரன் புக்ஸ் என்பது www.nikaran.com
வலைத்தளத்தின் லாபநோக்கற்ற புத்தக வெளியீட்டு
முயற்சி ஆகும்.

பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து நாம் தேசிய இன வேலைத்திட்டத்தை வகுத்து அமைத்து வருகிறோம்.

தொழிலாளர் பிரச்சினையுடன் ஒப்பிடும்போது தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு உரியது இரண்டாம் இடமே என்பதில் மார்க்சுக்கு எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால், அவரது தத்துவம் தேசிய இன இயக்கங்களைப் புறக்கணித்ததே கிடையாது.

தேசியவாதம் எவ்வளவுதான் 'நியாயமான', 'பரிசுத்தமான', 'நயமான' நாகரிக வகைப்பட்டதாய் இருப்பினும், அதனுடன் மார்க்சியத்தை இணக்கமுடையதாக்க முடியாது. எல்லா வகையான தேசியவாதத்துக்கும் பதிலாக மார்க்சியம் சர்வதேசியவாதத்தை முன்வைக்கிறது. எல்லாத் தேசிய இனங்களும் உயர்நிலை ஒற்றுமையில் ஒன்றிணைவதை முன்வைக்கிறது.

பல்வேறு தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த முதலாளிகளும் கூட்டுப் பங்குக் கம்பெனிகளில் உட்கார்ந்து முழு அளவுக்கு ஒன்று கலக்கின்றனர். பல்வேறு தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஆலைகளில் ஒன்று சேர்ந்து வேலை செய்கின்றனர். மெய்யாகவே முனைப்புக்குரிய ஆழ்ந்த அரசியல் பிரச்சினைகள் யாவற்றிலும் வர்க்கங்களின் அடிப்படையில் தரப்புகள் உருவாகின்றனவே அன்றி, தேசிய இனங்களின் அடிப்படையில் அல்ல.

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கும், முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான அதன் போராட்டத்தின் நலன்களுக்கும் எல்லாத் தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களின் ஆக நெருக்கமான ஒற்றுமையும் பூரண ஒருமைப்பாடும் இன்றியமையாதவை. ஒவ்வொரு தேசிய இனத்தையும் சேர்ந்த முதலாளி வர்க்கத்தின் தேசியவாதக் கொள்கையையும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்று அந்நலன்கள் கோருகின்றன.

பொதுவாக தேசியவாதம் பற்றிய பிரச்சினையைக் கருத்தியலாக முன்வைப்பதால் எவ்விதப் பயனும் இல்லை. ஒடுக்கும் தேசிய இனத்தின் தேசிய வாதத்திற்கும் ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனத்தின் தேசிய வாதத்துக்கும் இடையே, ஒரு பெரிய தேசிய இனத்தின் தேசிய வாதத்துக்கும் ஒரு சிறிய தேசிய இனத்தின் தேசியவாதத்திற்கும் இடையே வேறுபாடு காணவேண்டியது அவசியமாகும்.

ஒடுக்கப்படும் தேசியஇனத்தின் முதலாளித்துவ தேசியவாதத்தை ஆதரித்துவிடுவோமோ என்ற அச்சத்தில் பலர் ஒடுக்கும் தேசிய இனத்தின் தேசியவாதத்தை ஆதரித்துவிடும் தவறை செய்கின்றனர்.

தங்களை மார்க்சியவாதிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் பலருடைய அகநிலை நல் எண்ணங்கள் என்னவாக இருப்பினும், தேசிய இன ஒடுக்குமுறையைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருக்கும் தங்களது தட்டிக்கழிக்கும் போக்கினால், அவர்கள் தேசியஇனங்களை ஒடுக்கும் ஏகாதிபத்தியத்தைப் புறநிலை ரீதியில் ஆதரிக்கிறார்கள். ஏகாதிபத்திய சகாப்தமானது எல்லாப் பெரும் வல்லரசுகளையும் பல தேசிய இனங்களை ஒடுக்குபவைகளாக மாற்றிவிட்டது.

பெரிய அரசுகளே மார்க்சியர்களின் விருப்பம்

மற்ற எல்லா நிலைமைகளும் சரிசமமாக இருந்தால் சிறிய அரசுகளைவிடப் பெரிய அரசுகளை மார்க்சியவாதிகள் இயல்பாக விரும்புகிறார்கள்.

மார்க்சியவாதிகள், எந்த நிலைமைகளிலும் கூட்டரசுக் கோட்பாட்டையோ, அதிகாரப் பரவலையோ ஆதரித்து நிற்க மாட்டார்கள். மையத்துவமடைந்த பெரிய அரசானது, மத்திய கால ஒற்றுமையின்மையிலிருந்து அனைத்து உலகின் வருங்கால சோசலிச ஒற்றுமையை நோக்கி அமைந்த பிரமாண்டமான வரலாற்று வழியிலான முன்னேற்ற அடியாகும். இம்மாதிரியான அரசின் மூலம் மட்டுமே சோசலிசத்திற்கான எந்தப் பாதையும் அமையமுடியும்.

ஆனால் மையத்துவத்தை ஆதரித்து நிற்கையில் நாம் முழுக்க முழுக்க ஜனநாயக மையத்துவத்தையே ஆதரித்து நிற்கிறோம் என்பதை மறப்பது மன்னிக்க முடியாததாகும்.

ஜனநாயக மையத்துவம் வட்டார சுயாட்சியையும், அதனுடன் விசேசப் பொருளாதார, சமுதாய நிலைமைகளையும், வாழும் மக்களது திட்டவட்டமான தேசிய இன இயைபினையும், இன்ன பிறவற்றையும் கொண்ட பிராந்தியங்களுக்குத் தன்னாட்சியையும் மறுக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, முன்னதையும் பின்னதையும் அத்தியாவசியமென்றுகூறி இரண்டையும் கோருகிறது.

பொது மொழி என்பது மக்கள் விரும்பி ஏற்படே

குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டில், வாணிப உறவுகளின் நலன்களை முன்னிட்டு எந்த மொழி தெரிந்திருந்தால் பெரும்பாலோருக்கு அனுகூலமாய் இருக்கும் என்பதைப் பொருளாதாரப் பரிவர்த்தனையின் தேவைகள் தாமாகவே தீர்மானித்துக் கொண்டுவிடும். பல்வேறு தேசிய இனங்களாலுமான அந்நாட்டு மக்கள் தாமே விரும்பி ஏற்கும் தீர்மானமாக அது அந்த அளவுக்கு உறுதிமிக்கதாக இருக்கும்.

கலாச்சார தேசிய இனத் தன்னாட்சி

'கலாச்சார தேசிய இனத் தன்னாட்சி' என்ற செயல்திட்டத்தை நாம் எதிர்க்கிறோம். நிலப்பரப்பின் அடிப்படையில் தேசிய இனத் தன்னாட்சி என்பதை ஏற்கிறோம்.

'கலாச்சார தேசிய இனத் தன்னாட்சி' என்றால், மிகமிகத் துல்லியமாக்கப்பட்ட, எனவே மிகவும் தீமையை விளைவிக்கத்தக்க தேசியவாதம் என்று பொருள்படும். தேசிய இனக் கலாச்சாரம் என்ற கோஷத்தின் மூலம் தொழிலாளர்களின் வர்க்க உணர்வைக் கெடுத்துவிடுவது, தேசிய இனப் பாகுபாட்டின்படி பள்ளிகளைப் பிரித்து வேறுபடுத்த வேண்டும் என்ற மிகவும் தீமையான தக்கதும் ஜனநாயகத்துக்கு முரணானதுமான பிரச்சாரம் என்றே அர்த்தப்படும். சுருங்கக் கூறினால், இது சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சர்வதேசியவாதத்திற்கு முரண்படுகிறது. இது தேசியவாதக் குட்டி பூர்ஷ்வாக்களின் லட்சியங்களுடன் மட்டும் இணைந்ததாக இருக்கிறது.

ஆனால், மார்க்சியவாதிகள், ஜனநாயகத்துக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் துரோகம் செய்யாமல் இருக்க விரும்பினால், தேசிய இனப் பிரச்சினையில் ஒரு விசேஷக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் போராட வேண்டிய கடப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் உள்ளது. அதுதான் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை, அதாவது, அரசியல் ரீதியாகப் பிரிந்துபோகும் உரிமை.

சுயநிர்ணய உரிமையும் பிரிவினை எதிர்ப்பும்

சுயநிர்ணய உரிமை என்றால், ஒரு மத்தியப் பாராளுமன்றத்தில் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்று அர்த்தம் இல்லை. பிரிந்து

போகும் சிறுபான்மையினருடைய பாராளுமன்றத்தில் அல்லது சபையில் அல்லது அவர்களுக்கிடையில் நடத்தப்படும் பொதுமக்கள் வாக்கெடுப்பில் தீர்வுகாண வேண்டும் என்பதுதான் அர்த்தம்.

ஜனநாயக முறையிலான வாக்கெடுப்பினால் பிற்போக்குவாதிகள் பெரும்பான்மை பெற்றால் கீழ்க்கண்ட இரண்டில் ஒன்று நடக்கக்கூடும். ஒன்று, பிற்போக்குவாதிகளின் முடிவு அமுலாக்கப்பட்டு அதன் தீய விளைவுகளினால் மக்கள், ஜனநாயகத்தை நோக்கியும் பிற்போக்குவாதிகளுக்கு எதிராகவும் அநேகமாகச் சென்றுவிடுவார்கள் அல்லது ஜனநாயகத்துக்கும் பிற்போக்குக்கும் இடையிலான போராட்டம் ஒரு உள்நாட்டுப் போர் அல்லது வேறு ஒரு போரினால் முடிவு கட்டப்படும்.

இந்த உரிமையை அங்கீகரிப்பதானது, பிரிவினையை எதிர்த்துப் பிரச்சாரம், கிளர்ச்சி செய்வதையோ அல்லது பூர்ஷ்வா தேசியவாதத்தை அம்பலப் படுத்துவதையோ சற்றும் விலக்கிவிடாது.

சிறப்புரிமைகள் சமத்துவத்திற்கு எதிரானது

எந்த தேசிய இனத்துக்கும் எந்த மொழிக்கும் எவ்விதமான தனியுரிமைகளும் கூடாது, தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணயம் முழு அளவுக்குச் சுதந்திரமாகவும், ஜனநாயகமான வழியிலும் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

எந்த ஒரு தேசிய இனத்துக்கும் எந்த விதமான சிறப்புரிமையும் அளிப்பதும், தேசிய இனங்களின் சமத்துவத்துக்கு அல்லது தேசிய இனச் சிறுபான்மையினரது உரிமைகளுக்கு ஊறு செய்யும் எந்த நடவடிக்கையும் சட்டவிரோதமாக அறிவிக்கப்படவேண்டும். இதனைச் செயல்படுத்த முயலுவோர் குற்றவாளிகள் எனத் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று கோர எந்தக் குடிமகனுக்கும் உரிமை அளிக்கும் சட்டம் ஒன்றைப் பிறப்பிக்க வேண்டும்.

தேசிய இனங்களில் வர்க்கங்களைப் பார்த்தல்

ஒவ்வொரு தேசிய இனத்திலும், உழைப்போரும், சுரண்டப்படுவோருமான மக்கள் திரளினர் இருக்கிறார்கள். இவர்களது வாழ்க்கை நிலைமைகள் தவிர்க்க முடியாமல் ஜனநாயக, சோசலிச சித்தாந்தத்தை உதித்தெழச் செய்கின்றன. அதுபோல, ஒவ்வொரு தேசிய இனத்திலும் பூர்ஷ்வாக் கலாச்சாரமும் இருக்கிறது. அது பாரம்பரியம், சமயம் இவற்றின் வடிவில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. முதலாளி வர்க்கத்தாரின் நலன்கள் அனைத்தும்தான் வர்க்கச் சார்பற்ற தேசிய இனக் கலாச்சாரத்தில் நம்பிக்கையை வளர்க்க வேண்டுமெனக் கோருகிறது.

நாம், தேசிய இனக் கலாச்சாரம் ஒவ்வொன்றின் இடமிருந்தும் அதன் ஜனநாயக, சோசலிசக் கூறுகளை மட்டும்தான் எடுத்துக் கொள்கிறோம். ஒவ்வொரு தேசிய இனத்துக்குமான சுரண்டும் வர்க்கக் கலாச்சாரத்தையும், சுரண்டும் வர்க்கங்களின் தேசியவாதத்தையும் நிபந்தனையின்றி எதிர்ப்பதற்காக மட்டும்தான் அவற்றை எடுத்துக் கொள்கிறோம்.

தேசிய இனங்களின் தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமை

பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குப் பணிபுரிய விரும்புவோர் எல்லா தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களையும் ஒன்றுபடச் செய்ய வேண்டும். சொந்த தேசிய இனத்தின் தேசியவாதம் என்றாலும் அந்நிய தேசிய இனத்தின் தேசியவாதம் என்றாலும் சுரண்டும் வர்க்கங்களின் தேசியவாதத்தை எதிர்த்துச் சிறிதும் பிறழாமல் போராட வேண்டும். தேசிய இனக் கலாச்சாரம் என்ற முழுக்கத்தை ஆதரிப்போர் இருக்க வேண்டிய இடம் குட்டி முதலாளித்துவப் பகுதியோர் மத்தியிலே அன்றி, மார்க்சிய வாதிகள் மத்தியில் அல்ல.

ஒரு பெருந்தேசியஇனத்தின் மார்க்சியவாதியான ஒருவர் தனது பெருந்தேசிய இனத்தின் தேசிய இனக் கலாச்சாரம் என்ற முழுக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? முடியாது. ஏற்றுக் கொள்கிறவர் எவரும் தேசியவாதிகளின் அணிகளில் இருக்க வேண்டுமே அன்றி, மார்க்சியவாதிகளது அணிகளில் அல்ல.

நமது பணி, ஒரு பெருந்தேசிய இனத்தின், ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய, சுரண்டும் வர்க்க தேசியஇனக் கலாச்சாரத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதும், முழுக்க முழுக்க சர்வதேசிய மனப்பாங்கிலும் ஏனைய நாடுகளது தொழிலாளர்களுடன் மிக நெருங்கிய கூட்டுறவு கொண்டு வளர்ச்சி அடைவதும்தான்.

குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டின் எல்லாத் தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபட்ட தொழிலாளர் நிறுவனங்களில் ஐக்கியம் அடையவும், ஒருங்கிணையவும் வேண்டும்.

முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் இரண்டு போக்குகள்

வளர்ந்து செல்லும் முதலாளித்துவமானது, தேசிய இனப் பிரச்சினையில் இரண்டு வரலாற்றுப் போக்குகளை அறிந்திருக்கிறது. (1) தேசிய இன வாழ்க்கையும், தேசிய இன இயக்கங்களும் துயிலெழுதலும், எல்லாவிதமான தேசிய இன ஒடுக்குமுறைக்கும் எதிராய்ப் போராட்டம் மூளுதலும், தேசிய இன அரசுகள் அமைக்கப்படுதலும். (2) எல்லா வடிவங்களிலும் தேசிய இனங்களிடையே ஒட்டுறவு வளர்ந்து மேலும் மேலும் துரிதமாதலும், தேசிய இனப் பிரிவினைச் சுவர்கள் தகர்க்கப்படுதலும், மூலதனத்தின், பொதுவாகப் பொருளாதார வாழ்வின், அரசியல், விஞ்ஞானம் முதலானவற்றின் சர்வதேச ஒற்றுமை

உண்டாக்கப்படுதலும். இவையிரண்டும், முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக் கட்டத்திற்குரிய உலகம் தழுவிய விதிகளாகும். முதலாம்விதி, முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் ஆரம்பக் கட்டத்திலும், பின்னது, முதிர்ச்சியடைந்த சோசலிசத்திற்கு மாறும் கட்டத்திற்கு அன்மையிலிருக்கும் முதலாளித்துவத்தின் இயல்பாகவும் இருக்கிறது.

மார்க்சியவாதிகளின் தேசியஇன வேலைத்திட்டம்

மார்க்சியவாதிகளின் தேசிய இன வேலைத்திட்டம் இவ்விரு போக்குகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, பின்வருவனவற்றுக்காகப் பாடுபடுகிறது.

- (1) தேசிய இனங்களின், மொழிகளின் சமத்துவத்திற்காகவும், இங்கு எந்தவிதமான தனியுரிமைகளும் அனுமதிக்கப்படலாகாது என்பதற்காகவும் மற்றும் தேசிய இனங்களின் சுய நிர்ணய உரிமைக்காகவும்.
- (2) சர்வதேசியவாதம் என்னும் கோட்பாட்டுக்காகவும், பூர்ஷ்வா தேசியவாதத்தால் பாட்டாளி வர்க்கம் நச்சுப்படுத்தப் படுவதை எதிர்த்து இணக்கத்துக்கு இடமில்லாத போராட்டம் நடத்த வேண்டும் என்பதற்காகவும்.

'ஒன்றுகலத்தல்' வரலாற்று வழியில் முற்போக்கானதாகும்

தேசியவாதத் தப்பெண்ணங்களால் மூழ்கடிக்கப்படாதவர் எவரும், முதலாளித்துவமானது தேசிய இனங்களை ஒன்றுகலக்கச் செய்திடும் நிகழ்ச்சிப் போக்கு வரலாற்று வழிப்பட்ட மாபெரும் முன்னேற்றத்தைக் குறிப்பதாகும் என்பதை அங்கீகரிப்பார்.

தேசிய இனங்களின், மொழிகளின் சமத்துவத்தை அங்கீகரிக்காத, அதற்காகப் போராடாத எவரும், எல்லாவிதமான தேசிய இன ஒடுக்குமுறையையும், சமத்துவமின்மையையும் எதிர்த்துப் போராடாத எவரும் மார்க்சியவாதி அல்ல, ஜனநாயகவாதியும் கூட அல்ல. அது சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாதது. ஆனால், பிறிதொரு தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த மார்க்சியவாதி 'ஒன்றுகலத்தலை' ஆதரித்து நிற்பதாகச் சொல்லி அவரை நிந்தனை செய்யும் போலி மார்க்சியவாதி தேசியவாத அற்பரே ஆவார் என்பதும் அதேபோல சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாதது.

தேசிய இன அடிப்படையிலான வெறுப்பு

ஒரு ஒடுக்கப்படும் தேசியஇனத்தின் மார்க்சியவாதிக்கு, பெருந்தேசிய ஒடுக்குமுறையாளர்கள் மீதுள்ள வெறுப்பு முற்றிலும் நியாயமானது, இயற்கையானது. ஆனால், பெருந்தேசிய இனத் தொழிலாளர்களின்

பாட்டாளி வர்க்கக் கலாச்சாரத்திற்கும், பாட்டாளி வர்க்க லட்சியத்திற்கும் எதிராக இந்த வெறுப்பினை இம்மியளவு எடுத்துச் செல்லும்படி இவ்வெறுப்பால் அந்த அளவுக்குத் தாம் ஆட்கொள்ளப் படுவதற்கு அனுமதிப்பவராயின், பிறகு அந்த மார்க்சியவாதி சுரண்டும்வர்க்க தேசியவாதச் சகதிக்குள்தான் வழக்கிச் சென்று விடுவார். அதுபோல, பெருந்தேசிய இன மார்க்சியவாதி ஒருவர் ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனத்திற்கு முழு நிறை சமத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையையோ, சுதந்திர அரசை அமைத்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு இருக்கும் உரிமையையோ கணமும் மறப்பாராயின், அவர் சுரண்டும் வர்க்க தேசியவாதச் சகதிக்குள் மட்டுமின்றி இனவாத சகதிக்குள்ளும் வழக்கிச் சென்றுவிடுவார்.

“கம்யூனிஸ்டுகள் ஏனைய தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சிகளுக்கு எதிரான ஒரு தனிக் கட்சியாய் இருக்கவில்லை.

அவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கம் அனைத்துக்குமுள்ள நலன்களை அன்னியில் தனிப்பட்ட நலன்கள் எனவையும் இல்லாதவர்கள்.

பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்தை வடிவமைக்க அவர்கள் தமக்கெனக் குறுங்குழுக் கோட்பாடுகள் எவற்றையும் வகுத்துக் கொள்ளவில்லை.

ஏனைய தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சிகளிடமிருந்து கம்யூனிஸ்டுகளை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறவை பின்வருவன மட்டுமேதான்: 1. வெவ்வேறு நாடுகளிலும் தேச அளவில் பாட்டாளிகள் நடத்தும் போராட்டங்களில் அவர்கள் **தேசிய இனம் கடந்து** பாட்டாளி வர்க்கம் அனைத்துக்கும் உரித்தான பொது நலன்களைச் சுட்டிக்காட்டி முன்னிலைக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். 2. முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான தொழிலாளி வர்க்கப் போராட்டம் கடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கும் வெவ்வேறு வளர்ச்சிக் கட்டங்களிலும் அவர்கள் எப்போதும் எங்கும் இயக்கம் அனைத்துக்குமான நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறார்கள்.”

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ்

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒறிக்கை

“தாய்நாட்டையும் தேசியத் தன்மையையும் இல்லாதொழிக்க விரும்புவதாகவும் கம்யூனிஸ்டுகள் குற்றம் சாட்டப்படுகிறார்கள்.

தொழிலாளர்களுக்குத் தாய்நாடு இல்லை. அவர்களிடம் இல்லாத ஒன்றை அவர்களிடமிருந்து பிடுங்குவது முடியாத காரியம். பாட்டாளி வர்க்கம் யாவற்றுக்கும் முதலாய் அரசியல் மேலாண்மை பெற்றாக வேண்டும், தேசத்தின் தலைமையான வர்க்கமாய் உயர்ந்ததாக வேண்டும், தன்னையே தேசமாக்கிக் கொண்டதாக வேண்டும். உதுவரை பாட்டாளி வர்க்கம் தேசியத் தன்மை கொண்டதாகவே இருக்கிறது, ஆனால் இச்சொல்லுக்குரிய முதலாளித்துவ அர்த்தத்தில் அல்ல.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வளர்ச்சி, வாணிபச் சுதந்திரம், அனைத்துலகச் சந்தை, பொருளுற்பத்தி முறையிலும் இம்முறைக்கு உரித்தான வாழ்க்கை நிலைமைகளிலும் நாடுகள் ஒருபடித்தானவை ஆதல் — இவற்றின் காரணமாக வெவ்வேறு நாடுகளது மக்களுக்கும் இடையிலுள்ள தேசிய வேறுபாடுகளும் பகைமைகளும் நாள்தோறும் மேலும் மேலும் மறைந்து வருகின்றன.

பாட்டாளி வர்க்க மேலாண்மையானது இவற்றை மேலும் துரிதமாய் மறையச் செய்யும். குறைந்தது தலைமையான நாகரிக நாடுகளின் அளவிலாவது அமைந்த செயல் ஒற்றுமை, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் விடுதலைக்கு வேண்டிய தலையாய நிபந்தனைகளில் ஒன்றாகும்.

தனியொருவர் பிறர் ஒருவரைச் சுரண்டுதல் எந்த அளவுக்கு ஒழிக்கப்படுகிறதோ, அதே அளவுக்கு ஒரு தேசம் பிறிதொன்றைச் சுரண்டுதலும் ஒழிக்கப்படும். தேசத்தினுள் வர்க்கங்களுக்கிடையிலான பகைநிலை எந்த அளவுக்கு மறைகிறதோ, அதே அளவுக்கு தேசங்களுக்கிடையிலான பகைமையும் இல்லாதொழியும்.”

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ்

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை.

நிகரன் புகஸ்
வெளியீடு